

Voor elk gebaar,
elk woord van troost en steun
van harte dank.

Raymonde Hendericks
° Antwerpen, 28 augustus 1929 † Berchem, 3 december 2024

Liefdevol aandenken aan

ons ma, bomma en superbomma

Raymonde Henderickx

Weduwe van Marcel Van der Heyden (+2008)

Zij werd geboren te Antwerpen op 28 augustus 1929 en is zoals de mooiste kaars
zacht uitgedoofd in woonzorgcentrum huis Sint-Jozef te Berchem
op 3 december 2024, gesterkt door de Sacramenten van de Heilige Kerk.

Raymonde Henderickx, 95 jaar een uniek mens. Dat vonden wij niet alleen, kinderen, kleinkinderen en achterkleinkinderen, maar allen die haar kenden, zoals het personeel van woonzorgcentrum huis Sint Jozef. Hoe verdrietig waren ook zij toen ze hoorden over haar overlijden. "Ze was onze lievelingsbewoonster", "Ze was als een moeder voor mij". Zelfs haar huisarts die haar 40 jaar kende, zei: "Ze was mijn favoriete patiënte." Het zal je maar gezegd worden over je moeder!! Wij, haar kinderen, verbaasden ons over haar enorme veerkracht: de gave die ze bezat om dankbaar te zijn met hetgeen ze nog wel kon en niet te zeuren over hetgeen ze niet kon.

Toen onze pa (met wie ze 56 jaar getrouwd was) in 2008 overleed, ook in de maand december, herpakte ze zich en had nog vele mooie jaren in Residentie Ten Gaarde. Eind 2020 (midden in covid-tijd) sloeg het noodlot toe: ze viel toen ze de deur voor de thuisverpleegster opende. Het zag er heel slecht uit. Haar heup en haar schouder waren verbrijzeld. Een operatie was op haar leeftijd niet meer mogelijk. Ze zou nooit meer kunnen lopen en dus niet naar haar geliefde flatje terug kunnen.

Huis Sint Jozef werd haar nieuwe stek. Eerst op de 4de verdieping en toen er een kamer vrij kwam op de 1ste verdieping mét zicht op de tuin, was haar besluit snel gevallen. Ze vond het er meesterlijk, kon alles volgen en zwaaide naar bekenden die wisten dat ons ma boven in haar stoel achter het raam genoot. Ieder jaar verwonderde ze zich weer over de mooie grote boom in de tuin die blaadjes kreeg, de natuur kwam zomaar haar kamer binnen.

Haar stoel werd haar vriend, niet haar vijand. Ze kon er lekker in zitten en besteedde menig uur voor de TV. Alles volgde ze: 's morgens Good Morning Breakfast van de BBC, de mis op de Italiaanse RAI, het nieuws op de Spaanse TV, ARD buffet op de Duitse zender en haar favoriete quiz 2 voor 12 op de Nederlandse TV.

Haar uitzonderlijke geheugen voor de steden die ze had bezocht, verbaasde iedereen. Zelfs haar kleinkinderen stonden versteld van de details die bomma zich, zelfs op hoge leeftijd, moeiteloos herinnerde. We zullen haar ontzettend missen. Ons hart huilt, maar ons verstand troost. Het is gegaan, zoals ze altijd zou gewild hebben.

Dank ma – dag bomma – kusje superbomma, je was een voorbeeld voor ons allen!

Kinderen - kleinkinderen en achterkleinkinderen.